

RITINÄ

Kalevan Kipunoiden lippukuntalehti

Ritinä 1/2025

www.kalevankipunat.fi

Kalevan Kipunat

Lippukunnan- johtajan terveiset

Kulunut kausi on ollut aktiivinen ja täynnä yhdessä tekemisen voimaa. Upeaa, että Kipunoissa on taas lähes joka ikäkautta, sudenpennuista samoajiin ja pian myös vaeltajia. Aktiivisesta toiminnasta kertoo myös se, että tarpojavartiot ovat samoajavetoisia ensimmäistä kertaa Kipunoiden aikana ja sinulla on luettavana Kipunoiden oma lehti. Kiitokset lehden toimitukselle.

Perinnekenen paljastustilaisuus
veteraanipäivänä 27.4.2025

Tämän vuoden aikana ryhmissä on toteutettu partio-ohjelmaa niin kokouksissa kuin retkeillein lippukuntana ja ryhmien kesken. Kipunat ovat myös aktiivisesti osallistuneet kisoihin, ja menestystäkin on tullut – kiitos kaikille osallistuneille ja kannustaneille! Yhteistyö muiden lippukuntien kanssa on ollut vahvaa ja antoisaa: ryhmänohjaajakurssilla oli osallistujia neljästä eri lippukunnasta ja Kipunoiden osuus kurssilaisista oli merkittävä. Kesällä suuntaamme yhteiselle kesäleirille Korvenpoikien ja Eräkamujen kanssa – luvassa on varmasti unohtumaton leiri Hepohiekka 2025 – rantaloma Saimaalla. Ilmoittautua voi juuri nyt.

Viime viikonloppuna järjestetyt sudenpentukisat kokosivat yhteen koko Kerava–Sipoo–Pornainen-alueen sudenpennut ja seikkailijat – mikä ilo ja energia ja osoitus yhteistyön voimasta. Vaikka Kalevan Kipunat olivat kisan järjestäjänä, mukana järjestelyissä oli väkeä kaikista Keravan lippukunnista. Mukavaa on ollut tehdä yhteistyötä myös Keravan seurakunnan ja kaupungin kanssa. Lämmin kiitos kaikille perheenjäsenille, jotka ovat olleet mukana tukemassa ja mahdollistamassa toimintaa – teidän panoksenne on tärkeä.

Nyt on aika lomailta ja nauttia kesästä. Toivottavasti näemme Taipalsaarella 29.7.-3.8. Nähdään elokuussa täynnä uutta intoa ja ideoita. Syyskauden aloitus on 13.8. 2025.

Aurinkoista kesää kaikille!
Toivottaa Saija

Samoajat talvivaelluksella Teijon kansallispuistossa

Viisi Kipunoiden samoajaa ja yksi Keravan Korvenpoikien aikuinen olivat vaeltamassa hiihtolomalla. Samoajat kirjoittivat retkestään matkapäiväkirjaa.

Teksti ja kuvat: Aleks, Santeri, Jaakko, Eelis, Tomi, Sami

Nenustannokka ja lähes pilvetön taivas

Ensimmäinen päivä

Retki alkoi Ma 17.2 Keravan rautatieasemalta klo 8:45. Odotimme, että kaikki saapuvat ja sitten lähdimme K-junalla kohti Pasilaa. Junassa mietimme mahdameko ehtiä seuraavaan junaan, joka lähtee Turkuun kaikkien kamojen kanssa. Pasilassa vaihto sujui kuitenkin hyvin ja ehdimme ajoissa IC-junaan. Junassa naposteltiin ja tuijoteltiin puhelimia sekä samalla valmistauduttiin henkisesti vaellukseen. Saloon saavuttua tiukan aikataulun takia meidän oli kiirehdittävä bussiin, joka vei meidät Saaruksen bussipysäkille, josta vaelluksemme alkoi.

Pysäkiltä lähdimme kävelmään kohti ensimmäisen yön leiripaikkaamme. Leiripaikka oli kohtalaisen lähellä, joten päätimme kävellä vähän ylimääräistä.

Ylimääräisen lenkin kävelmisen jälkeen tajusimme, että voimme ylittää järven päästääkseen nopeammin leiripaikalle. Se oli hieman pelottavaa sillä emme tieneet kuinka kestävä jää on. Heti kun saavuimme leiripaikalle aloimme tekemään puutöitä, jonka jälkeen sytytimme nuotion.

Matkalla ensimmäisen yön leiripaikalle Hamarinjärven jäätä pitkin

Kun nuotio alkoi kunnolla palamaan aloimme tekemään lounasta. Keitimme tranguioilla vettä ja aloimme kokkaamaan. Tämän jälkeen oleskelimme lämpimän nuotion ääressä ja keskustelimme eri asioista. Keskustelimme niin pitkään, että yhäkkiä olikin jo ilta. Söimme päivällisen ja aloimme pystyttää teltat. Sitten kun teltat olivat pystytetty menimme nukkumaan. Koko päivän aikana valettiin vähän yli 10 km.

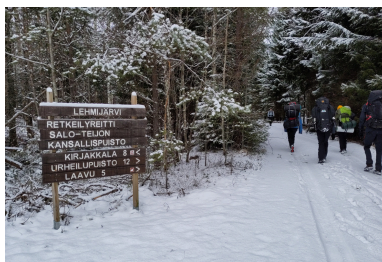
Toinen päivä

Herättyämme toinen toistamme viileämmässä majoitteissa, sulatettuumme yön aikana jäätyneet vedet ja syötyämme aamupalaksi maittavaa kaurapuuroa, jätimme Hamarinjärven nuotiopaikan ja jatkoimme vaellusta. Päivän reititimme lähti Teijon kansallispuistosta ja päättyi mäkisiä metsäteitä ja -polkuja kulkien Helisnummen partiolaavulle.

Matkaa oli verrattain lähtöaikaamme vähän (noin 15 km), joten matkalla pystyi hyvin pysähtymään opettelemaan vedenpuhdistusta, enemmän tai vähemmän vedenpuutteen pakosta. Saimme myös matkaa lyhennettyä kulkemalla kuvankauniin järven jään poikki järven kiertämisen sijaan, vaikka pilvinen sää veikin hieman pois tunnelmasta.

Kuitenkin korkeiden (hyvin korkeiden) mäkien jälkeen saavuimme meidän seuraavalle yöpymispaikalle, Helisnummen partiolaavulle, missä ensi töiksemme söimme myöhäistä lounasta, Aleks ja Eelis hernekeittoa, Tomi, Santeri ja Jaakko nuudeleita ja pastakastiketta. Koska kello oli vielä aika vähän, Jaakko, Aleks ja Eelis päättivät pistäytyä vielä lyhyellä iltalenkillä Salon luonnossa. Heidän tultuaan takaisin, olikin jo pimeää, mutta ilta kului varsin rattoisasti jutellessa nuotion ja yrittäessä saada lettuja paistettua ilman minkäänlaista paistorasvaa. Hiljalleen illan kuluessa yksi toisensa jälkeen Näädat (+Eelis ja Sami) hiljalleen menivät nukkumaan valmistautuen seuraavan päivän loppukiriin.

Toisen päivän reitti kulki Lehmijärven kautta

Tästä tykättiin

- Kokemus (ensimmäinen talvivaellus)
- Maisemat
- Hyvät polut
- Kylmä sää
- Pitkät illat nuotion äärellä

Kolmas päivä

Kolmantena päivänä heräsimme laavulla kylmään aamuun. Aamupuurot keiteltävämme lämmittelimme edellisiltana tehdyn ja yöllä jäätyneen lettutaikinan ja paistoimme letun. Kun loputkin jäätyneet juomavedet oli sulatettu ja sukat kuivatettu, matkanteko kohti Saloa alkoi.

Päivän kävelyreitti ei ollut pitkä, ja omaan sänkyyn pääsemisen houkutus piti motivaatiota yllä. Ensimmäinen puolikas matkasta kuljettiin polkuja pitkin. Kävelimme myös junaradan tunnelin yli. Onneksi paluu-junaamme ei vielä näkynyt!

Toinen puolikas matkasta kuljettiin Salon kävelyteitä pitkin. Kova asfaltti tuntui jalkapohjissa, mutta reipas kävelytahti palkitsi. Lopulta saavuimme Salon Hesburgeriin syömään. Ruoan jälkeen kävelimme rautatieasemalle ja nousimme Pendolino-junaan. Lämpimässä junavaunussa oli mukavaa rentoutua ja nukkua päiväunet. Pian juna saapuikin Pasilaan ja vaihdoimme Z-junaan, joka vei meidät Keravalle.

Tiesitkö tätä?

Teijon kansallispuisto

- Sijainti: Salo, Varsinais-Suomi
- Perustettu: 2015
- Pinta-ala: n. 34 km²
- Luonto: Metsät, suot, järvet, merimaisemat
- Aktiviteetit: Patikointi, melonta, kalastus, hiihto
- Palvelut: Retkeilyreitit, tulipaikat, vuokrattavia majoituksia

Sopulivaellus

Tarpojavartio Sopulit kävi omalla yhden yön vaelluksella. Tarpojat kirjoittivat vaellustarinan.

Teksti ja kuvat: Sopulit

Aamulla näimme K-marketilla 12.30. Kaupasta ostimme kaiken tarvittavan ruuan ja herkut. Sitten otimme mukaan Daisy-koiran ja lähdimme Tuomalan suon metsään vaeltamaan painavat rinkat selässä.

Suunnitelmana oli 8km vaelluslenkki, mutta oikeita polkuja oli hieman vaikeaa löytää, joten reitistä tuli varmaan noin 10km. Pidimme tosi hyvään aikaan välipalhetken. Söimme banaania ja Fasu-paloja, jonka jälkeen lähdimme jatkamaan matkaa, väärään suuntaan, tietenkin.

Kun sitten oikea reitti taas löytyi, pääsimme jatkamaan matkaa. Metsästä tielle oli hieman haasteellista päästä, koska emme voineet mennä piha-alueen läpi, joten sitten kierrettiin jonkin verran. Kun vihdoinkin pääsimme tielle, alkoi vielä parin kilometrin kävely tiellä yöpymispaikallemme, Sennin pihalle.

Kaikesta huolimatta mieliala oli pysynyt koko ajan hyvänä. Sennin pihalle päästyämme kaikilla oli nälkä, koska olimme vähintään puoli tuntia aikataulusta jäljessä ja välipalasta oli jo aikaa. Nälän vuoksi osa alkoi tehdä ruuaksi

kamelin oksennusta eli pastaa, jauhelihaa ja pakastevihanneksia.

Toiset alkoivat rakentamaan laavuja. Oli kylmä ja nälkä. Se laavu oli rikki. Ruoka oli todella herkullista.

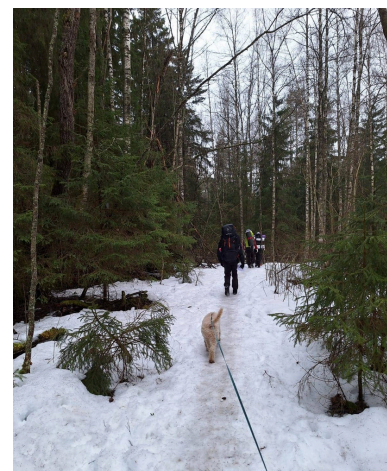
Iltapalaksi meillä oli ruisleipää ja vaahtokarkkihampurilaisia. Iltapalan jälkeen aloimme mennä nukkumaan. Yöllä oli noin 0°C. Kaikki kuitenkin selvisivät yöstä.

Sopulit ylittämässä puroa

Aamulla pakkasimme tavarat ja söimme aamupalaksi puuroa ja leipää. Siitä sitten lähdimme noin 5km kotimatkalle.

Napaketut rakensivat majan – metsässä lasten mielikuvitus pääsee valloilleen

Teksti ja kuvat: Napaketut ja tekoäly

Sudenpentulauma Napaketut vietti keväisen partiokerran majanrakennuspuuhissa lähimetsässä. Vaikka sää oli vaihteleva ja vielä kolea, oli tunnelma innostunut ja yhteistyön tuloksena Napaketut rakensivat hienon majan. Laumaa vetävät Akelat Tomi ”Tomo” Sorsa ja Outi ”Enni” Tamminen, ja mukana metsäseikkailussa olivat Leo, Sofia, Onni, Liina, Ella ja Jussi.

Mistä ajatus majarakennukseen syntyi? ”Partiossa päätettiin rakentaa, Onni ja Jerry tykkää majasta”, kertoo Leo. Liina puolestaan muistuttaa, että ”moni meidän ryhmässä toivoi majan rakennusta”. Sofia toi esiin myös metsäympäristön merkityksen: ”Luonnon rauhasta idea majan rakennukseen. Metsässä on rauhallista, ei tarvi miettiä, ja voi rakentaa majaa.”

Rakennusprojekti käynnistyi perustuksista: ”Tehdään majan pohja ja sahataan”, selittää Sofia. Ella lisää, että ”ensin kolmijalka ja sitten sidottiin ylhäältä yhteen.” Työkalut olivat ahkerassa käytössä. ”Sahaa käytin paljon”, Leo kertoo. ”Kirvestä en saanut käyttää ollenkaan.”

Yhteistyö nousi esiin useissa vastauksissa hauskimpana osana. ”Yhdessä kiva rakentaa”, sanoo Onni. Sofia komppaa: ”Yhteistyö on hauskin majan rakennuksessa.”

Useimmat arvioivat, että majan sai valmiiksi yhden partiokerran aikana. ”Valmistaa tulee, yksi partiokerta”, sanoo Sofia. Leo arvioi hieman varovaisemmin: ”Tulee valmiiksi yhdessä kertaa ehkä.” Kaikki eivät olleet täysin myytyjä metsäelämään.

”En kauheasti tykkää metsässä olostani kun hyttysiä”, Leo myöntää. Jussi puolestaan pohtii käytännöllisyyttä: ”Mua ei majan rakennus kiinnosta kun sitä ei tarvitse elämässä. Ehkä armeijassa.”

Toisaalta moni korosti ulkoilun ja luonnon hyvinvointivaikutuksia. ”Metsässä kivaa, raitista ilmaa ja ulkoilua. Linnut piipittää ja se on kivaa”, sanoo Ella. Liina muistuttaa, että ”kaikkien lasten kannattaisi olla metsässä ja rakennella majoja – saa raitista ilmaa, piristyy ja se on kivaa.”

Monelle parasta oli majan valmiina kokeminen. ”Hauskinta kun maja on valmis ja sinne pääsee leikkimään”, kertoo Onni. Leo puolestaan sanoo: ”Maja on kiva kun voi tulla takaisin ja näyttää kaverille majaa.” Vaikka hän ei halua lähteä heti uudestaan rakentamaan, jäi kokemus silti mieleen: ”Majan rakentamisessa hauskinta oli istua ja rentoutua.”

Napakettujen majaprojekti muistutti, miksi metsää tarvitaan – etenkin lasten maailmaan. Kuten Ella kiteyttää: ”Kaikkien lasten kannattaisi ulkoilla ja lukea enemmän ulkona. Tai pitää picnic. Ja tehdä majoja ja leikkiä.”

Hyvä teko

Siilit

Syö järvikalaa. Se maistuu hyvältä ja vähentää rehevöitymistä

Hauki-Wallenberg

Ainekset:

- 0,5 kg haukifileetä
- 2 dl kuohukermaa
- 1 dl ranskankermaa
- Suolaa
- Sitruunan kuorta
- Vaaleaa leipää

Valmistus:

1. Sekoita hauki, kerma, suola ja sitruunan kuori.
2. Muotoile pihvejä.
3. Paista pannulla kasviöljyssä ja voissa.
4. Tarjoile esim. perunamuusin kanssa. Helppo ja nopea resepti!

Jos nämä menee rikki niin joku villieläin voi astua niihin ja satuttaa itsensä

ÄLÄ ROSKAA! Kukaan ei halua nähdä tätä luonnossa

Kasvisruoka säästää luontoa, koska eläimiä ei tarvitse tappaa. Kasvisruokavalio tarvitsee vähemmän pinta-alaa.

Säästä luonnonvaroja, älä osta turhia tavaroita. Ja mieti tarvitsetko kaikkia.

Majavat ryhmänohjaaja- koulutuksessa

Teksti ja kuvat: Majavat

Ryhmänohjaajakoulutus eli rok on kaksiosainen koulutus, jossa samoaja oppii ohjaamaan ryhmää ja opettamaan partiotaitoja. Koulutus koostuu moduuleista, eli oppitunneista, joissa käsitellään joku tietty aihealue. Molemmat osat kestivät perjantaista sunnuntaihin, ja osien välissä oli johtamis- ja harjoitus (meidän kohdalla vartion johtaminen) ja Lippukunnan käytänteet -oppitunti. Rok oli tehty yhteistyössä Tuuspartion kanssa, ja paikalla oli myös partiolaisia muutamasta muusta lippukunnasta. Meidän lippukunnastamme ryhmänohjaajakoulutukseen tänä vuonna osallistui Eelis ja Senni Majavista sekä Aleks, Tomi ja Leo Näädistä.

1. osa syyskuun alussa 2024

Ensimmäisellä ROK-kurssilla tultuamme paikalle kurssilaisen piti pystyttää kaksi pj-teltoa. Sen

jälkeen kurssilaiset jaettiin 3-4 hengen kurssivartioihin, joissa kierrettiin kaikki ROK-kurssin aktiviteetit, ellei erikseen mainittu. Ensimmäisellä ROK-kurssilla aktiviteetit painottuivat ensiaputaitoihin, partioihanteisiin, -ohjemaan ja kokouksen vetämisen taitoihin, kuten kuinka saada lapset kuuntelemaan, ja mitä tehdä ylimääräisellä ajalla kokouksissa tai leireillä. Kurssilla oli paljon kurssivartion kanssa pohdiskelua ja välillä toisien kurssivartioiden kanssa kisailua. Kurssilla pidetään kiinni partion perinteistä, kuten iltanuotiosta ja lipunnostosta. Syömisestä kurssilla ei tarvinnut huolehtia nimittäin ruokaa syötiin, ja paljon. Ruoka oli hyvän maakuista ja sitä oli aina riittävästi. Kurssista jäi itselle hyvin mieleen tilanne, jossa meidät ohjattiin ulos ja siellä odotti meille ohjaajien järjestämä ensiaputilanne, josta meille ei ollut kerrottu mitään. Se esitti auto-onnettomuutta, jossa oli monta loukkaantunutta. Tehtävä oli aika vaikea eikä se mennyt ihan nappiin, mutta se oli opettavainen.

Lippukunnan uudet ryhmänjohtajat

2. osa huhtikuun alussa

Tämän osion pääteemana oli retkeily. Ensimmäinen tehtävä koulutuksessa oli puolijoukkueteltan pystyttäminen, ja tämä retkeilytaitojen tarkistaminen, kuten nuotioon sytyttäminen, puukon teroittaminen, retkiruoan tekeminen ja kartan lukeminen, jatkui pitkin viikonloppua. Muita moduulien aiheita oli ajanhallinta, retken suunnittelu, hiljentymisen vetäminen ja ryhmänohjaimisen haasteet. Moduuleissa oppi paljon uutta, ja ne olivat myös hauskoja. Tehtäviä tehtiin samoissa vartioissa kuin 1. osassa. Tosin koulutusryhmä oli vähän muuttunut 1. osasta, joten vartioita vähän yhdisteltiin. Kouluttamisen lisäksi ohjelmassa oli myös iltanuotiolauluja, vaahtokarkkien paistamista ja saunomista.

Eräjormat retkellä

Tarpojavartio Eräjormat kävi omalla yhden yön retkellä Sipoossa.

Teksti ja kuvat: Eräjormat

Sisämajoituksena toimi Laajasalon Sinisten mökki, Havukka. Mökki oli kaksikerroksinen ja kumpikin kerros oli tilava. Mökissä oli myös suuret ruokapöydät ja suuri keittiö. Jyrkät portaat olivat aiheuttaa tapaturmia, mutta ilman vammoja selvitettiin tällä kertaa. Kun saavuimme retkipaikalle, teimme pasta bolognesea. Mmm.. Se oli maukasta. Sen teon aikana meille kävi pieni äksidentti. Pastat nimittäin levähtivät lattialle.

Syömisien jälkeen kävelimme Pilvijärvelle. Kuuntelimme ensin luonnon ääniä, ja sitten mentiin itse rannalle. Vaikka järvi oli jäässä, löysimme silti tekemistä, koska siellä oli keinut. Hetken keinumisen jälkeen lähdettiin takaisin huvilaan. Vaikka etsimme tulentekopaikkaa, jota ei ollut olemassa, niin silti oli kivaa. Kävelimme noin kahdeksan kilometriä.

Herkkuja oli TOSI paljon, eräs otti 700 grammaa vaahtosieniä. Toinen otti paljon erilaisia random karkkeja. Kolmas otti kolme li-

mupulloa, suklaalevyn, sip-sipussin ja karkkipussin. Neljäs otti suklaalevyn. Viides otti karkkipussin ja kinder-herkkuja. Päivälliseksi teimme nuudeleita sekä nugetteja. Teimme päivällisen trangoilla, ja siihen liittyi kisa. Kasasimme trangat nimittäin vasemmalla kädellä, mikä teki siitä hankalampaa.

Jäinen Pilvijärvi

Johtajat olivat mukavia, ja he opettivat paljon vinkkejä ja uusia leikkejä. Ohjaajat kielsivät meiltä hyvän leikin, joka oli pyromaaniuokio. Lyhtyleikki oli meidän suosikki. Lyhtyleikissä 1 henkilö eli majakanvartija lähtee kävelemään pimeään 2 min ennen muita pelaajia. Pelaajat yrittävät löytää pimeästä majakanvartijan, mutta on vain yksi ongelma. Ongelma on hirviö.

Havukka

Hirviö yrittää löytää pimeästä pelaajat, jottei pelaajat pääse majakanvartijan luokse. Lyhtyleikki oli erikoinen ja hauska. Siinä oli jännää kulkea pimeässä. Kuljettiin läpi suon ja ainakin 4 ihmisen kengät ja sukat olivat läpimärkiä. Leikkiin tarvitaan myrskylyhty sekä pelaajille ja hirviöille taskulampat.

Eräjormat matkalla Pilvijärveltä takaisin Havukkaan

Iltaohjelmaamme kuului muun muassa sauna, iltanuotio sekä vaahtokarkkihampurilaisten teko. Nuotion me yritimme tehdä ensin itse, mutta siihen oltaisiin tarvittu aikamoinen liekinheitin, jotta se oltaisiin saatu sytytettyä, joten se ei oikein toiminut.

Onneksi Tomi (toinen ohjaajistamme) oli auttamassa. Hän teki nuotiosta paremman version, ja SITTEN saimme sen sytytettyä. Saunan ja sen vedenlämmittimen sytyttäminen ja sinne puiden laittaminen oli helpompaa, ja saimme ne itse sytytettyä. Vedenlämmittimeen itse veden saanti oli hankalaa. Letku toimi oikein, mutta emme tajuneet sen olevan kiinni toisesta päästä. Säädimme sen kanssa hetken, mutta lopulta saimme letkun auki ja veden säiliöön. Puita me lisäsimme sekä nuotioon ja saunan molempiin pesiin muutaman kerran, ja sitten menimme sisälle, noin 23 nukkumaan. Sisällä oli mahdollisuus syödä iltapuuroa ja pestä hampaat.

Aamupalalla meillä oli puuroa, sekä sen kanssa omenoita ja sokeria. Hilloa oli myös ja nutellaa leivän päälle. Juomana toimi vesi ja mehu. Maitoa olisi ollut jääkaapissa, mutta emme sitä muistaneet.

Lopuksi tehtiin vesiraketteja. Raketit olivat pulloja, joihin laitettiin vettä, letku ja kynistä tehty jalusta kiinnitettiin pulloon teipillä. Oli siistiä, kun semmoinen raketti lensi 20 metrin korkeuteen ja laskeutui alas siististi. Rakettien tekemisen jälkeen siivottiin ja lähdettiin kotiin. Retkellä oli tosi kivaa!

Kipunoiden toimintavuosi 2024 lukuina

- Jäseniä 67
- Ikäkausiryhmiä keväällä 5, syksyllä 6
- 6 partiotaitokilpailua, joissa 10 Kipunajoukkuetta, jotka saavuttivat 4 palkintosijaa
- 630 myytyä adventtikalenteria
- 3 myönnettyä ansiomerkkiä
- Hallituksessa 7 jäsentä → 8 jäsentä vuonna 2025

Toimituksen tervehdys

Kiitos sinulle Ritinän lukija, kun luit lehden loppuun asti. Lippukuntalehden uudelleen henkiin herätys ja kokoaminen oli mielenkiintoinen ja haastava projekti, joka kertoo lippukunnan aktiivisesta toiminnasta. Toivottavasti saamme lukea Ritinän seuraavan numeron vielä tämän vuoden puolella!

